Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19642/2023
23.04.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., као правних следбеника сада пок. ВВ, бившег из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу и тужених ГГ и ДД, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Вера Пауновић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3151/22 од 08.12.2022. године, исправљене решењем истог суда Гж 3151/22 од 01.03.2023. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3151/22 од 08.12.2022. године, исправљене решењем истог суда Гж 3151/22 од 01.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3151/22 од 08.12.2022. године, исправљене решењем истог суда Гж 3151/22 од 01.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 544/21 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да су власници по основу одржаја на делу од 20081/23205 од кп. бр. 2600/8, њива 5. класе на мзв. „ЂЂ“ површине 2.32,05 ха уписана у лист непокретности број 1054 КО ..., у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, што су тужене ДД и ГГ дужне да признају и трпе да тужиоци у јавним књигама упишу своје право својине на овој парцели на основу ове пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се утврди да су власници на основу одржаја на делу од 3403/31708 од кп. бр. 2600/7, њива 5. класе, на мзв. „ЂЂ“ површине 3.17,08 ха уписана у лист непокретности број 1050 КО ..., у мерама и границама ближе описаним овим ставом изреке, што су тужене ГГ и Република Србија

дужне да признају и трпе и да тужиоци у јавним књигама упишу своје право својине на делу ове парцеле, а на основу ове пресуде. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој ДД и ГГ на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ по 176.175,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3151/22 од 08.12.2022. године, исправљеном решењем истог суда Гж 3151/22 од 01.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени, имајући у виду врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке за одбијање тужбеног захтева. Тужиоци у ревизији нису пружили доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, а питање стицања права својине одржајем и услова за одржај је довољно разјашњено у судској пракси. Поред тога, не постоји потреба за новим тумачењем права у погледу испуњености услова за стицање права својине одржајем. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а ревизијским наводима се оспорава утврђено чињенично стање анализом изведених доказа у погледу законитости и савесности државине дела спорних парцела што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради ради утврђења права својине поднета је 20.07.2016. године, вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела по тужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић